

Leto 20, Št. 1., Mumbwa, Zambia
Velika noč, 1988.

KRATKE NOVICE

ANICA TOMAŽIČ z Madagaskarja najavlja obisk v Zambijo, ko se bosta z Jožetom Letonja odpravila junija na dopust. Dobrodošla!

SILVA ŽUŽEK piše iz Phalombe v Malawiju, da veliko in z veseljem dela ter vzpodbuja posebno gradnjo bolnišnice v Nangomi.

LOVRO TOMAŽIN poroča iz Doma DV o aktivnostih v preteklem letu. Imeli so: udeležencev

31 duhovnih vaj	2,495
8 rekolekcij	563
7 konferenc	343
6 tečajev za voditelje		198
5 seminarjev za poklice		119

DOPUSTI - Letos je za Slovenske misijonarje v Zambiji leto dopustov. Skoro vsi se bomo zvrstili. Miha Drevenšek odide prvi, zadnji pa Lovro Tomažin, ki gre jeseni na sobotno leto.



Rešen trpljenja, boleznih in smrti se Vstali Zveličar dviga nad vsakdanjostjo tudi na zelenem afriškem kontinentu. Tisoče misijonarjev in misijonark séje Božjo besedo, ki je vzklila, raste in po mnogih deželah rodi sad. Sv. Kizito, ugandski mučenec, je rabljem takole odgovoril: "KAR UMORITE ME: NEBESKI OČE JE ZAME PRIPRAVIL PRELEPO MESTO V NEBESIH. DAL MI BO NOVO TELO!" Tudi nam, če le verujemo v Kristusa.

A L E L U J A !!

Izdajajo Slovenski misijonarji
v Zambiji
Naslov P.O. Box 830022,
Mumbwa, Zambia.
Uredil Stanko Rožman
Tiskano Samozaložba, Mumbwa,
Zambia.

PRI SV. JOŽEFU SPET PADAJO DREVESA.

Minorita in misijonarja, patra Ernest in Miha, sta bila poročala v našem lističu o razvoju misijona pri sv. Jožefu. Povedala sta, kako sta gradila center za vzgojo redovniških kandidatov. Tam sedaj vzgajata trideset mladih fantov.

Letos sta se lotila gradnje novih delavnic. Mizarstvo in kovinarstvo se bo razcvetelo. Zato so pa morali podreti precej dreves, kjer raste poslopje (obseg zgradbe: 14m x 32m).

Na sliki vidite p. Miha, ki naravnava steber. Preden gre letos aprila na dopust, bo zgradba stala. Drevesa so padla, mladi kandidati pa bodo na istem mestu rastle v obrtniški spretnosti in se učili tudi redovniške umetnosti: molitev in delo (ora et labora). Pomagajmo jim s svojimi molitvami in žrtvami!



Letos nas je obiskal vrhovni predstojnik Družbe Jezusove. Na sliki ga vidimo v živahnem pogovoru z zambijskim predsednikom.

Okoli mize sede od leve proti desni: Mr. Clement Mwananshiku (minister), p. Jim McGloin (novi jezuitski provincijal), p. Paul Lungu (magister novincev), p. A. Galli (asistent za Afriko), p. Peter Hans Kolvenbach (vrhovni predstojnik DJ) in zambijski predsednik Dr. Kenneth Kaunda.

NOVICE IZ CHILONGE.

Sredi meseca marca sem se podala s sestro apotekarko v Lusako, da me seznanji z nakupovanjem zdravil v prestolnici. Prevzamem namreč njeno delo, čeprav bi rajši delala z bolniki. Ona se vrača za stalno v Holandijo. Po njenem odhodu ostanem edina Evropejka v naši bolnišnici.

Videla sem, kako se zdravila težko dobijo. Valute ni. Kadar zdravila dostavijo v centralno skladišče, leta hitro poidejo. Sedaj ministrstvo za zdravje ne daje zdravil, ampak deljuje denar, s katerim zdravila potlej kupimo, kjerkoli jih moremo.

Hvala Bogu, da sem dobila avto. Tako bom lahko večkrat in hitro skočila v 600 km oddaljeno Lusako. Iz srca se zahvaljujem g. Jožetu Kopeinigu in pa MIVI, ki so mi ga omogočili!

Barica Rous

V NANGOMI SE GRADI.

Na sliki vidite glavni blok v gradnji. Pomanjkanje materiala je za dva meseca zaustavilo dela. Sedaj smo dobili vrata in okenske okvire. Delo bo hitreje steklo. Med drevesi v ozadju sta dve hiši: tista na desni je skladišče, na levi pa je hiša za medicinsko osebje. Letos moramo zgraditi tri stanovanjske hiše, ker je to pogoj za otvoritev ambulante. Na mestu, kjer stoji kočica, bo kmalu stala nova hiša. Potujoča ambulanta vsako sredo do 200 bolnikom. Stalno ambulanto bomo pa odprli brž, ko bodo stavbe, ki so planirane, zgrajene.

Dragi prijatelji!

Spet je pred nami Velika noč. To je praznik zmage Svetosti nad grehom, zmaga življenja nad smrtjo, nadnaravnega nad naravo.

Ko se veselimo z Vstalim Zveličarjem, položimo z velikim zaupanjem v njegovo povečano stran vse naše bridkosti in trpljenje: za naše drage, za Zambijo in Jugoslavijo ter za vse ljudi po širnem svetu, čeprav mnogi Kristusa še ne poznajo. To storimo zato, ker je tudi zanje umrl na križu in zmagoslavno vstal od mrtvih.

Naši mladi apostoli - novinci prvega letnika (15 jih je) - ravno končujejo svoje eksperimente. Šest tednov so delali po bolnišnicah in po domovih za invalide. Drugoletniki (6) pa se pripravljajo na popolno darovanje Bogu z zaobljubami. Medtem se pa že pripravljamo na sprejem novih kandidatov. Kaže, da bodo napolnili hišo. Bog daj svoj blagoslov!

Vaš Jože Rovtar



TO IN ONO IZ KATONDWA.

V Katondwe smo lani slovesno praznovali 75 - letnico župnije in 50 - letnico župnijske cerkve. Slovesnost je vodil bivši lusaški nadškof Adam Kozłowiecki. Od Slovencev se je slovesnosti udeležil Stanko Rozman.

V jubilejnem letu nam je uspelo dostojno obnoviti župnijsko cerkev in vseh sedem podružnic, ki so v moji oskrbi. Ljudje so pridno pomagali, tako z delom, kakor z denarjem. Poleg manjših prezidav smo vse cerkve prepleskali, medtem ko je slikar Peter Maibwe naslikal vrsto svetih podob.

Seveda s tem še niso končana vsa dela v dolini. Letos bo treba misliti na tiste dve podružnici, kjer imamo službo Božjo še pod drevesom. Dve cerkvi pa bo slej ali prej treba povečati, ker postajata pretesni. Kaže se tudi potreba po ustanovitvi še dveh mašnih središč. Izkušnja je pokazala, da ni težko prebuditi zanimanja za krščanstvo, če je cerkev kje v bližini. A pri petih kilometrih od cerkve to zanimanje hitro upade (podobno tudi šolanje otrok). V takih vaseh se zelo pogosto pojavijo vse mogoče sekte. Iz enega od takih krajev sta prej redno hodili v cerkev samo dve osebi, a odkar imajo mašo blizu, se jih zbere do osemdeset.

Težava je seveda zaradi pomanjkanja duhovnikov. Kdo bo oskrboval vsa ta središča? Lani je naš nadškof uvidel, da potrebujemo pomoč. Zato mi je tik pred Božičem poslal pomočnika: lanskega novomašnika. Piše se

Raymund Tembo. Pa nimam sreče: že ob prvem obisku v mestu je prišel ob avtomobil zaradi prometne nesreče. Po dveh mesecih pa je zbolel za rumenico, ki zahteva dolgotrajno zdravljenje. Tako bomo za Veliko noč spet pri starem urniku.

Naša najoddaljenejša podružnica (67 km) se imenuje Kavalamanja. Zadnjih trinajst kilometrov ceste je bilo tako slabih, da se z navadnim avtomobilom nihče ni upal tja. Lani sem najel skupino fantov in smo cesto v enem dnevu napravili prevozno za naš poltovornjak. Letos pa sem se šel "kregat" na okraj, naj vendar kaj store za lokalne ceste. Tri dni pozneje so mi prinesli vsoto denarja in pogodbo v podpis, da do konca aprila popravim tistih trinajst kilometrov. Najel sem dvanajst delavcev in v treh tednih je bila cesta za silo urejena. Delo sem sprejel, ker bi oblastnikom rad pokazal, da se pri tolikšni nezaposlenosti da marsikaj opraviti tudi brez dragih strojev, ki se na skalnem terenu še posebej hitro polomijo. Obenem pa bom v prihodnjih mesecih lahko varno vozil v Kavalamanjo, ki je, po mojem mnenju, najslikovitejši zambijski kraj: leži v lepi ravnini ob reki Zambezi, a vse naokrog jo obdajajo strme in zares lepe gore. Pogled na mirno in široko reko ter strme gore me spominjajo na Bohinjsko jezero. Manjka samo še ledenikov v ozadju! Kdaj bomo tam gradili cerkev, še ne vem: zdaj ljudje gradijo ambulanto, ki že čaka na streho. Potem pa hočejo razširiti šolo. Šele potem pride cerkev na vrsto.

Jože Grošelj